

POSTANOWIENIE

22 stycznia 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

na posiedzeniu niejawnym 22 stycznia 2026 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa P. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
przeciwko I. spółce akcyjnej w W.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej I. spółki akcyjnej w W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 12 marca 2024 r., VII AGa 1143/23,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda koszty postępowania kasacyjnego w kwocie 2700 (dwa tysiące siedemset) zł z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu tego postanowienia do dnia zapłaty.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 12 marca 2024 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z 19 czerwca 2023 r. w ten sposób, że zasądził od pozwanego I. S.A. w W. na rzecz powoda P. sp. z o.o. w W. kwotę 41 819,91 euro z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 11 czerwca 2022 r. do dnia zapłaty.

Pozwany wniósł skargę kasacyjną, opierając wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania na przyczynie kasacyjnej objętej art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, służącym ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój orzecznictwa i nauki prawa oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Z punktu widzenia funkcji oraz założeń skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia, rolę „przedsądu” jest wstępna selekcja skarg pod kątem spełniania wymienionych wyżej kryteriów (przyczyn kasacyjnych) kwalifikujących skargę do jej przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwany podniósł, że jest ona oczywiście uzasadniona ze względu na dokonanie przez Sąd drugiej instancji błędnej wykładni postanowienia punktu 19 litera c łączącej strony umowy faktoringu.

Oparcie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania na przywołanej przyczynie kasacyjnej obligowało pozwanego do wykazania kwalifikowanej postaci naruszenia przytoczonych we wniosku przepisów prawa materialnego lub procesowego, naruszenia dostrzegalnego *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez studiowania akt sprawy i prowadzenia bardziej złożonych rozumowań (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 12 grudnia 2000, V CKN 1780/00, OSNC 2001, Nr 3, poz. 52; z 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSNC 2001, Nr 10, poz. 156 oraz z 15 czerwca 2018 r., III CSK 38/18). Należy też przypomnieć, że zgodnie z powszechnie aprobowanym w orzecznictwie

i nauce prawa poglądem, o przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania nie decyduje *per se* nawet oczywiste naruszenie konkretnego przepisu, lecz jego skutek polegający na wydaniu oczywiście sprzecznego z prawem i nieprawidłowego orzeczenia, które z tych przyczyn nie może się ostać w obrocie prawnym (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 15 października 2015 r., III CSK 198/15; z 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15.; z 2 czerwca 2016 r., III CSK 113/16; z 27 października 2016 r., III CSK 217/16; z 29 września 2017 r., V CSK 162/17; z 7 marca 2018 r., I CSK 664/17; z 18 kwietnia 2018 r., II CSK 726/17 z 5 października 2018 r., V CSK 168/18).

Skarżący nie wykazał tak rozumianej czwartej przyczyny kasacyjnej. W uzasadnieniu zakażonego wyroku Sąd Apelacyjny przeprowadził obszerną analizę spornego postanowienia umownego, dotyczącego należnych pozwanemu opłat i prowizji umownych, zmierzającą do wykładni tego postanowienia z zastosowaniem zawartych w art. 65 k.c. dyrektyw interpretacyjnych na tle przytoczonych orzeczeń Sądu Najwyższego, przedstawiając uporządkowane argumenty, przemawiające za przyjętą przez Sąd interpretacją umowy, prowadzącą do uwzględnienia powództwa. Nie sposób zatem uznać, że skarga kasacyjna, zawierająca polemikę pozwanego z tym rozumowaniem, jest oczywiście zasadna.

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji. O kosztach postępowania kasacyjnego na rzecz powoda, który wniósł w terminie odpowiedź na skargę kasacyjną, orzeczono na zasadzie odpowiedzialności za wynik sprawy (art. 98, art.108 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c. oraz § 10 ust.4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie jedn. tekst : Dz.U. z 2023 r., poz.1964 ze zm.).

Agnieszka Piotrowska

(A.D.)

[SOP]